Lietas arhīva Nr. 103AA-0025-19
ECLI:LV:LAAT:2019:0319.112005519.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2019.gada 19.martā

Latgales apgabaltiesas
tiesnesis Jurijs Vasiļkovskis
tiesnese Dagmāra Skudra
tiesnesis Jānis Dimpers

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un /pers. A/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2019.gada 28.janvāra spriedumu, ar kuru /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā Latvijas APK) 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Noklausījusies tiesneša-referenta ziņojumu, pārbaudījusi lietas materiālus, apgabaltiesa

k o n s t a t ē j a

Ar Daugavpils tiesas 2019.gada 28.janvāra spriedumu konstatēts, ka 2019.gada 20.janvārī pulksten 23.36 Krāslavas novada Kalniešu pagasta Kalniešos, virzienā uz Saltiem, ceļa A6 287.km /pers. A/ vadīja automašīnu OPEL ASTRA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties alkohola ietekmē. Alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 2,6496 promiles, kas atbilsts alkohola koncentrācijai asinīs. Ar savu rīcību /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a)apakšpunktu un tādejādi izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī – Latvijas APK) 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Par šo gadījumu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols (lietas 2.lapa).

Ar Daugavpils tiesas 2019.gada 28.janvāra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 12 (divpadsmit) diennaktīm un naudas sodu 1200 (viens tūkstotis divi simti) *euro,* atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem (lietas 25.-27.lapa).

Daugavpils tiesa atzina, ka /pers. A/ vaina minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp, ar 2019.gada 21.janvāra transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.PC030460 un tam pievienotajām mērījumu izdrukām, un 2019.gada 21.janvāra Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes jaunākā inspektora S.Lisova ziņojumu.

Lai arī Daugavpils tiesa atzina, ka amatpersona, kas veica /pers. A/ alkohola koncentrācijas pārbaudi, nav ievērojusi Ministru kabineta 2018.gada 27.novembra noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" 6.punkta nosacījumus, pārsniedzot noteikto 20 minūšu intervālu starp mērījumiem, tomēr uzskatīja, ka konkrētajā situācijā tas nerada tik nozīmīgas juridiskas sekas, lai konstatētos /pers. A/ izdarītā pārkāpuma faktiskos apstākļus atzītu par nelikumīgi konstatētiem. Turklāt, tiesa ņēma vērā, ka transportlīdzeklis atzīstams par paaugstinātas bīstamības avotu, un atzina, ka /pers. A/ rīcība apdraudēja ne tikai paša, bet arī citu satiksmes dalībnieku drošību. Līdz ar to pirmās instances tiesa mērījuma intervāla pārsniegšanu uzskatīja par procesuālu nepilnību, kas nevar ietekmēt /pers. A/ izdarītā administratīvā pārkāpuma sekas tik būtiski, lai atbrīvotu /pers. A/ no administratīvās atbildības, izbeidzot administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Uzliekot administratīvo sodu /pers. A/, Daugavpils tiesa ņēma vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību un viņa vainas pakāpi. Tiesa uzskatīja, ka, nekonstatējot ne atbildību pastiprinošos, ne atbildību mīkstinošos apstākļus, /pers. A/ uzliekams administratīvais sods Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētās sankcijas ietvaros.

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Daugavpils tiesas 2019.gada 28.janvāra spriedumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību, jo viņš neatzīst savu vainu un uzskata, ka viņa darbībās nepastāv administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes. Lietas materiālos nav pietiekoši pierādījumu, no kuriem viennozīmīgi izriet, ka viņš izdarīja administratīvo pārkāpumu (lietas 29.-30.lapa).

Sūdzības iesniedzējs nenoliedz, ka viņš tajā vakarā nedaudz iedzēra, taču tajā momentā, kad viņu apturēja policijas darbinieki, /pers. A/ viennozīmīgi nevar apgalvot, vai viņš bija tādā alkohola reibuma stāvoklī, kā tas ir norādīts lietas materiālos. Proti, /pers. A/ uzskata, ka likumā noteiktā kārtībā lietā nav iesniegts neviens pierādījums, kas viennozīmīgi apliecinātu, ka viņa darbībās būtu saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes, par kurām atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā.

/pers. A/ sūdzībā atsaucas uz Ministru kabineta noteikumu Nr.719 "Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" 6.un 8.punktu, un uzskata, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols PC 030460 un alkometa mērījumu izdrukas neatbilst to prasībām. Konkrēti, pārbaudes protokols sastādīts 2019.gada 21.janvārī, savukārt, pirmais alkometra mērījums veikts 2019.gada 20.janvārī pulksten 23:41, bet otrais mērījums jau veikts 2019.gada 21.janvarī pulksten 00:29.

Tāpat arī sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pirmās instances tiesa lietu izskatīja vienpusīgi, mēģinot uzlikt viņam pienākumu pierādīt savu nevainīgumu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un līdz ar to pārkāpa tiesiskuma, vienlīdzības un procesuālā taisnīguma principu. Šāda tiesas rīcība /pers. A/ ieskatā vērtējama kā pretēja un neatbilstoša Satversmes 92.pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantā nostiprinātajiem principiem. Atbilstoši Latvijas APK 243.panta otrajai daļai pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai, kura sauc personu pie administratīvās atbildības.

Sūdzībā /pers. A/ atsaucas arī uz personas nevainīguma prezumpciju un uzskata, ka jebkuras šaubas jātulko par labu privātpersonai.

Tā kā sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lietas iztiesāšanas gaitā netika pierādīta administratīvā pārkāpuma esamība viņa rīcībā, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Latvijas APK 289.[21]panta otrās daļas kārtībā Valsts policijas Latgales reģiona pārvalde neiesniedza viedokli par /pers. A/ apelācijas sūdzību.

Noraidījums tiesas sastāvam nav pieteikts un tiesa arī nav konstatējusi Latvijas APK 289.[20]panta otrās daļas 1.punktā un 289.[21]panta septītajā daļā norādītos apstākļus.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[21]panta pirmo un otro daļu, rakstveida procesā izskatot /pers. A/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas spriedumu, izvērtējot tajā minētos argumentus un administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, pārbaudot pārsūdzētā tiesas nolēmuma tiesiskumu un pamatotību, apgabaltiesa atzīst, ka iesniegtā apelācijas sūdzība ir atstājama bez apmierinājuma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Izvērtējot pārsūdzētā sprieduma likumību un pamatotību, apgabaltiesa uzskata, ka Daugavpils tiesas spriedums ir taisīts, ievērojot gan likuma "Par tiesu varu" 17.un 18.pantā definētos lietu izskatīšanas pamatprincipus, gan Latvijas APK 289.[6]panta septītajā daļā noteikto.

Daugavpils tiesas spriedums ir tiesisks, jo pieņemts, ievērojot Latvijas APK, tostarp, divdesmit trešās "a" nodaļas normas par administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā.

Tāpat apgabaltiesa nekonstatē pirmās instances tiesas pieļautus tādus procesuālos pārkāpumus, kā arī citus apstākļus, kas varētu būt par iemeslu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai vai grozīšanai.

Apgabaltiesa atzīst, ka Daugavpils tiesas sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, novērtējot lietā esošos pierādījumus, pamatoti atzinusi, ka /pers. A/ pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a)apakšpunkta prasības, jo aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles. Transportlīdzekļa vadītājam /pers. A/ tika konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 2,6496 promiles. Tātad ar savām darbībām viņš izdarīja Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Līdz ar to saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešo daļu apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un pilnībā to neatkārto.

Apgabaltiesa nepiekrīt /pers. A/ apelācijas sūdzības argumentiem, ka administratīvā pārkāpuma lietā pieļauti būtiski procesuāli pārkāpumi, kuri ir šķērslis objektīvu pierādījumu iegūšanai, novērtēšanai un notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Latvijas APK 7.panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

Savukārt Latvijas APK 243.panta astotā daļa reglamentē, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā ir paredzēta atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Tātad, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, nepieciešams konstatēt, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona ir vadījusi transportlīdzekli un šīs personas pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora S.Lisova 2019.gada 21.janvārī sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC030460 fiksēta pārkāpuma būtība. Proti, 2019.gada 20.janvārī pulksten 23.36 Krāslavas novada Kalniešu pagasta Kalniešos, virzienā uz Saltiem, ceļa A6 287.km /pers. A/ vadīja automašīnu OPEL ASTRA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties alkohola ietekmē. Alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 2,6496 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a)apakšpunkts. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā (lietas 2.lapa).

Konkrētajā lietā noskaidrots un apgabaltiesas vērtējumā nepastāv saprātīgas šaubas, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli OPEL ASTRA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Šis apstāklis apstiprinās ar lietā esošiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, kuri detalizēti norādīti un analizēti pirmās instances tiesas spriedumā.

Pirmās instances tiesā sniedzot paskaidrojumus un daļēji atzīstot savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, /pers. A/ nenoliedza, ka 2019.gada 20.janvārī viņš atradās automašīnā un pirms tam bija lietojis alkoholu, bet norādīja, ka apstrīd alkohola koncentrācijas pārbaudes rezultātus, jo uzskata, ka pārbaude nebija veikta pareizi.

Ceļu satiksmes likuma 43.[5]panta pirmā daļa nosaka, lai konstatētu alkohola reibumu, Valsts policijas darbinieki ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, vai nogādāt transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē šādas pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas, ka viņš ir alkohola reibumā, bet izelpotā gaisa pārbaudi nav iespējams veikt vai transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt tās rezultātiem.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[5]panta pirmo un otro daļu 2018.gada 27.novembrī izdoti Ministru kabineta noteikumi Nr.719 "Kārtība, kāda nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi", kas konkrēti nosaka kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā.

Šajos noteikumos paredzēts, ka Valsts policijas darbinieks alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda ar viņa mutisku piekrišanu, izmantojot portatīvo ierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai.

No transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.PC030460 un tam pievienotajām mērierīces "AlcoQuant 6020 plus" (verificēts līdz 2019.gada 8.februārim) izdrukām Nr.2443 un Nr.2444 redzams, ka pirmais mērījums veikts 2019.gada 20.janvārī pulksten 23.41, mēraparāta nolasījums 2,98 promiles, otrais mērījums veikts 2019.gada 21.janvārī pulksten 00.29, mēraparāta nolasījums 2,88 promiles. Gan pārbaudes protokolā pārbaudītās personas paraksta ailē, gan arī mērierīces izdrukās personas paraksta ailē ir pārbaudītās personas, t.i. /pers. A/ paraksts, kas apliecina, ka viņš piekrita veiktās pārbaudes rezultātiem. Citi papildinājumi, paskaidrojumi, iebildumi vai pretenzijas no /pers. A/ puses par veikto pārbaudi vai tās kārtības neievērošanu nav norādīti (lietas 3.,4.lapa).

Tā kā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.PC030460 /pers. A/ ir parakstījis, tad minētais dokuments izmantojams kā pierādīšanas līdzeklis šajā lietā.

Notikuma vietā veiktajai alkohola koncentrācijas pārbaudei normatīvie akti izvirza noteiktas prasības, tostarp, noteikta intervāla ievērošanu

starp mērījumiem. Atbilstoši minēto noteikumu 6.punktam transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā veic, izdarot divus mērījumus ar 15-20 minūšu intervālu.

/pers. A/ uzskata, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols PC 030460 un alkometa mērījumu izdrukas neatbilst minētajām prasībām – pārbaudes protokols sastādīts 2019.gada 21.janvārī, savukārt, pirmais mērījums veikts 2019.gada 20.janvārī pulksten 23.41, bet otrais mērījums jau veikts 2019.gada 21.janvarī pulksten 00.29, t.i., tikai pēc 48 minūtēm.

Apgabaltiesa nepiekrīt apelācijas sūdzībā minētajam un, vērtējot otrā mērījuma izdarīšanas laiku, uzskata, ka šajā lietā intervāla neievērošanai nav būtiskas nozīmes. Proti, atkārtota alkohola koncentrācijas pārbaude nepieciešama, lai pārliecinātos par alkohola koncentrācijas daudzumu personas asinīs, ko izsaka konkrētās mērvienības – promilēs. Personai, kura sodīta par to, ka konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, pirmajā mērījumā tika konstatēta alkohola koncentrācija 2,98 promiles, otrajā mērījumā – 2,88 promiles. Tādējādi secināms, ka pieteicējam konstatētā alkohola koncentrācija ir ievērojami pārsniegusi panta dispozīcijā norādīto robežu, līdz ar ko otrā mērījuma izdarīšana par 28 minūtēm vēlāk nevar būtiski ietekmēt rezultātu, proti, minētais nevar radīt šaubas, ka alkohola koncentrācija personai pārsniedz 1,5 promiles. Kā pamatoti ir norādījusi pirmās instances tiesa, 20 minūšu intervāla pārsniegšana konkrētajā situācijā nerada tik nozīmīgas juridiskas sekas, lai atbrīvotu /pers. A/ no administratīvās atbildības.

Apgabaltiesa uzskata, ka apelācijas sūdzībā minētie apstākļi nav pamats lietvedības izbeigšanai, jo atbilstoši tiesu judikatūrai ne katra kļūda, kura pieļauta administratīvā pārkāpuma lietas lietvedībā, ir pamats administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai, jo procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo nolēmumu.

Tādejādi apgabaltiesa secina, ka izskatāmajā lietā administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā, tie ir pietiekami, pieļaujami un ticami, lai novērstu saprātīgas šaubas par to, ka /pers. A/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā. Tāpat ir ievērota tiesību normās paredzētā kārtība alkohola koncentrācijas noteikšanai un 2019.gada 21.janvāra transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.PC030460 sastādīts atbilstoši normatīvā akta regulējuma prasībām.

Apelācijas sūdzībā /pers. A/ nav norādījis jaunus apstākļus vai pierādījumus, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem vai pirmās instances tiesas sprieduma nelikumību. Sūdzības iesniedzēja norādītie argumenti, apgabaltiesas ieskatā, uzskatāmi par subjektīviem pieņēmumiem, kas neapstiprinās ar lietas materiāliem. /pers. A/ vēlmi interpretēt sūdzībā minētos normatīvos aktus par labu savai aizstāvībai var vērtēt tikai kā mēģinājumu izvairīties no administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa arī nekonstatē, ka Daugavpils tiesa, saucot pie administratīvās atbildības un uzliekot sodu /pers. A/ par Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, būtu ierobežojusi vai liegusi pie administratīvās atbildības sauktajai personai izmantot likumā paredzētās tiesības, pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto pārkāpumu.

Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus (s*k. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 22.jūnija spriedums lietā Nr.SKA-305/2007, 10.punkts*).

Tāpat apgabaltiesa atzīst, ka administratīvais sods /pers. A/ piemērots, ievērojot Latvijas APK 22.panta, 32.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus.

Ievērojot iepriekš izklāstīto, apgabaltiesa uzskata, ka Daugavpils tiesas 2019.gada 28.janvāra spriedums atstājams negrozīts, bet /pers. A/ apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{22}pantu Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Daugavpils tiesas 2019.gada 28.janvāra spriedumu, bet /pers. A/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Apgabaltiesas spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis J.Vasiļkovskis

Tiesnese D.Skudra

Tiesnesis J.Dimpers